

بررسی تأثیر داروی زولپیدم بر سطوح پلاسمایی هورمون های تیروئیدی T_3 و TSH در موش های صحرایی نر بالغ

نویسنده‌گان:

سید ابراهیم حسینی^۱، سعید خاتم‌ساز^۲، آیدا گودرزی^۲

۱- بخش زیست‌شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، فارس، مرودشت، ایران

۲- بخش زیست‌شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد کازرون، کازرون، ایران

فصلنامه دانشگاه علوم پزشکی جهرم، دوره نهم، شماره یک، بهار ۹۰

چکیده:

مقدمه: داروی زولپیدم به عنوان آگونیست گابا از جمله داروهای ضدافسردگی با خاصیت خواب آوری است. بر اساس نتایج بررسی‌های مختلف، مقادیر بیش از حد این دارو می‌تواند بر میزان فعالیت طبیعی غدد درون ریز از جمله تیروئید و فعالیت‌های متابولیسمی آن به ویژه بر تکوین و عملکرد نورون‌های گابا‌ریزیک تأثیر داشته باشد. مطالعه حاضر با هدف بررسی میزان عملکرد محور هورمونی هیپوتالاموس-هیپوفیز-تیروئید و سطوح پلاسمایی هورمون‌های محور مذکور به بررسی تأثیر این دارو روی موش‌های صحرایی نر بالغ می‌پردازد.

روش کار: در این تحقیق، ۵۰ سر موش صحرایی نر بالغ از نژاد ویستان با وزن تقریبی ۲۰۰ ± ۱۰ گرم در گروه‌های تجربی، شاهد و کنترل مورد مطالعه قرار گرفتند. گروه‌های تجربی در دسته‌های مختلف، داروی زولپیدم را به میزان ۱۵۰، ۳۰۰ و ۴۵۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم به صورت خوارکی به مدت ۲۱ روز و گروه شاهد فقط $۰/۰$ میلی‌لیتر آب مقطّر دریافت نمودند. گروه کنترل هیچ ماده‌ای دریافت نکردند. در پایان روز بیست و یکم از ناحیه بطئی قلب موش‌ها خون گیری به عمل آمد و غلظت هورمون‌های T3، T4 و TSH توسط روش الیزا و کیت‌های تجاری اندازه گیری شد. داده‌ها با کمک آزمون آماری تی مستقل مورد ارزیابی قرار گرفتند.

یافته‌های نتایج به دست آمده از این تحقیق نشان داد که غلظت هورمون T_3 در گروه‌های تجربی نسبت به گروه کنترل اختلاف معنی‌داری ندارند، ولی غلظت هورمون‌های T4 و TSH در گروه‌های تجربی نسبت به گروه کنترل کاهش معنی‌داری را در سطح $P \leq ۰/۰۵$ نشان دادند.

بحث و نتیجه‌گیری: نتایج به دست آمده از این تحقیق نشان داد که داروی زولپیدم بر محور هیپوتالاموس-هیپوفیز و همچنین بر فعالیت غده تیروئید موثر بوده است. طبق تحقیقات انجام شده احتمال می‌رود اثرات مذکور ناشی از افزایش ترشح پرولاکتین به وسیله داروی زولپیدم باشد. زولپیدم از این طریق باعث مهار ترشح TRH و کاهش تولید TSH و هورمون‌های تیروئیدی شده است.

واژگان کلیدی: زولپیدم، تیروکسین، تری‌یدوتیرونین

مقدمه:

نوراپی‌نفرین، دوپامین و ... ساخته می‌شوند [۱ و ۲]. معمولاً افسردگی و اضطراب دلایل مشابهی دارند و در بیش تر موارد از داروهای مشابه برای درمان آن‌ها استفاده می‌شود [۱ و ۳]. بنزودیازپین‌ها داروهایی هستند که به عنوان ضداضطراب استفاده می‌شوند ولی به علت عوارضی مانند اعتیاد، خواب آلودگی و

اختلال‌هایی نظیر اضطراب، افسردگی و تنش‌های ذهنی و عاطفی، مشکل در روابط زناشویی و سوء مصرف الکل و یا کافئین می‌تواند در بروز بی‌خوابی نقش داشته باشند. داروهایی که برای درمان اختلال‌های فوق مصرف می‌شود عمدها بر اساس تعديل عملکرد ناقل‌های عصبی مغز به ویژه سروتونین،

روزانه تقریباً مقدار ۷۵ میکروگرم از یدید جذب شده بدن توسط غده تیروئید به منظور سنتز هورمون های تیروئیدی برداشت شده [۲۰] و بیش تر آن صرف تولید T_4 می شود. نسبت T_4 به T_3 در تیروگلوبولین تیروئیدی به طور تقریب ۵ به ۱ می باشد. بنابراین بیش ترین هورمونی که از تیروئید آزاد می شود T_4 است و قسمت اعظم T_3 که در گردش خون یافت می شود از متابولیسم محیطی تیروکسین در کبد حاصل می شود [۲۱]. مسئولیت تنظیم ترشح هورمون های تیروئیدی بر عهده هورمون TSH ترشح شده از هیپوفیز قدامی می باشد که ترشح این هورمون نیز خود به وسیله نوروهورمون TRH که از هسته پاراوتريکولار هیپوتالاموس ترشح می شود تنظیم می شود [۷ و ۲۲] با توجه به استفاده ای روزافزون از داروی زولپیدم به عنوان آگونیست گیرنده های گابا در درمان اختلال های اضطرابی، بی خواهی و بیماری صرع و همچنین با توجه به نقش بسیار مهمی که هورمون های تیروئیدی در تنظیم عملکرده ای مختلف بدن به ویژه در رشد و نمو و عملکرد طبیعی مغز دارند، بررسی اثرات داروی مذکور بر عملکرد محور هورمونی هیپوتالاموس - هیپوفیز - تیروئید و سطوح پلاسمایی هورمون های محور فوق ضروری است.

روش کار:

پژوهش حاضر یک مطالعه تجربی است که در دانشگاه آزاد اسلامی واحد کازرون در سال ۱۳۸۸ انجام شد. در این تحقیق از ۵۰ سر موش صحرایی نر بالغ از نژاد ویستار با وزن تقریبی ۲۰۰ ± 10 گرم و با سن ۹۰ روز تهیه شده از خانه پرورش حیوانات موسسه واکسن و سرم سازی رازی استفاده شد. نمونه ها به ۵ گروه 10 تایی شامل دو گروه کنترل و شاهد و سه گروه تجربی [۳-۱] دسته بندی شدند. ابتدا هر یک از گروه ها در قفس های جداگانه قرار گرفتند و به منظور سازگاری نمونه ها با محیط آزمایشگاه به آن ها یک هفته فرصت داده شد. به علاوه در طول دوره تجویز، همه حیوانات از آب و غذای یکسان و بدون محدودیت برخوردار بوده و در شرایط دمایی ۲۷ ± 2 درجه سانتی گراد و نور طبیعی 12 ساعت تاریکی و 12 ساعت روشنایی قرار داشتند. پرتوکل این تحقیق بر اساس قوانین بین المللی در مورد حیوانات آزمایشگاهی و در کمیته اخلاق دانشگاه به تصویب رسید.

بر اساس نتایج مطالعات مختلف، دوز کشنده داروی زولپیدم برای موش های صحرایی 695 میلی گرم بر کیلوگرم وزن بدن به شکل مصرف خوارکی می باشد. در این تحقیق گروه کنترل تحت هیچ تیماری قرار نگرفتند و گروه شاهد نیز روزانه به میزان یک میلی لیتر آب مقطرا (حلال) و به مدت ۲۱ روز به شکل

اختلال در یادگیری، مصرف آن ها با محدودیت همراه است [۲]. داروی زولپیدم با نام تجاری آمبین که به صورت جامد و قرص تجویز می شود داروی ضد اضطرابی است که بسیاری از عوارض یاد شده را ندارد [۴ و ۵]. این دارو به طور انتخابی به زیر گونه BZ₁ (گیرنده بنزو دیازپینی به نام امگا) از گیرنده های بنزو دیازپینی که حاوی زیر واحد های آلفا هستند متصل می شود و مهار نورونی با واسطه گابا را تسهیل می کند. اثرات این دارو با فلومازنیل متوقف می شود [۶ و ۷] و برخلاف بنزو دیازپین ها اثرات شل کنندگی عضله و ضد تشنج آن بسیار کم است [۷ و ۸]. زولپیدم توسط کبد و از طریق اکسیداسیون و هیدرو کسیلاسیون به سرعت به متابولیت های غیرفعال متابولیزه می شود [۸ و ۹]. اگرچه کارابی زولپیدم در درمان اختلالات خواب مشابه بنزو دیازپین های خواب آور است، اما برتری هایی از قبیل کاهش عوارض فراموشی و اختلالات سایکوموتور در روز بعد از مصرف دارد [۱۰]. همچنین مصرف آن باعث خواب بدون وقفه سریع در طول شب شده و از نظر ایجاد وابستگی نسبت به داروهای بنزو دیازپینی نظیر دیازپام این تر بوده و عوارض ناشی از آن ها از جمله وابستگی، تحمل نسبت به دارو، تغییر ریتم خواب، تضعیف تنفس را به دنبال ندارد [۱۰ و ۱۱]. با این وجود، مصرف داروی زولپیدم در دوز های بالا منجر به اختلال هایی از جمله منگی، سنگینی و عدم تعادل، افت فشار خون، گرفتگی عضلانی، اختلالات رفتاری نظیر بی قراری عصبی، کج خلقی و راه رفتان در خواب می شود [۶ و ۱۲].

تحقیقات نشان داده اند که زولپیدم با افزایش ترشح پرولاکتین باعث کاهش عملکرد محور هورمونی هیپوتالاموس - هیپوفیز - تیروئید می شود [۱۳]. همچنین مطالعات نشان داده اند که آگونیست های گاباژیک از جمله زولپیدم با مهار هسته عصبی پاراوتريکولار در هیپوتالاموس، ترشح TRH را کاهش داده و به دنبال آن ترشح TSH و هورمون های تیروئیدی نیز کاهش می یابد [۱۴]. بر اساس تحقیقات انجام شده، مشخص شده که زولپیدم در دوز های بالا در عملکرد مغز نیز اختلال ایجاد می کند [۱۵ و ۱۶].

غده تیروئید که در زیر حنجره و در دو طرف نای و در قسمت جلوی آن قرار دارد، یکی از غدد بزرگ و بسیار پر خون است و دو هورمون تیروکسین (T_4) و تری یدو تیروئین (T_3) را تولید و ترشح می کند که بر روی متابولیسم بدن تاثیر بسزایی دارند [۱۷].

بر اساس مطالعات انجام شده مشخص شده است که هورمون های تیروئیدی در رشد و نمو نواحی مختلف مغز به ویژه ناحیه هیپو کامپ، ساب و نتریکولار و پیاز بویایی که همگی در حافظه فضایی و یادگیری دخیل هستند نقش مهمی دارند [۱۸ و ۱۹].

نرم افزار SPSS و از طریق آزمون آماری تی مستقل مورد تحلیل آماری قرار گرفتند.

یافته ها:

مقایسه نتایج آزمون آماری مربوط به تأثیر داروی زولپیدم بر میزان هورمون TSH در سه گروههای تجربی دریافت کننده مقادیر مختلف داروی زولپیدم نسبت به گروه کنترل کاهش معنی داری را در سطح $P \leq 0.05$ نشان می دهد. همچنین با مقایسه نتایج هورمون T_4 در گروههای تجربی ۱ و ۲ و ۳ نسبت به گروه کنترل، فقط در گروههای تجربی دریافت کننده دوزهای متوسط و حداقل، کاهش معنی داری در سطح $P \leq 0.05$ مشاهده می شود. نتایج به دست آمده از مصرف داروی زولپیدم در مقادیر مختلف بر سطوح پلاسمایی هورمون T_3 نشان دهنده عدم وجود اختلاف معنی دار آماری بین گروههای تجربی و گروه کنترل می باشد (جدول ۱).

خوارکی دریافت داشتند. سه گروه تجربی نیز هم زمان و به مدت ۲۱ روز با رعایت دوز کشنده دارو به ترتیب دوزهای ۱۵۰، ۳۰۰ و ۴۵۰ میلی گرم بر کیلوگرم وزن بدن، داروی زولپیدم را به صورت خوارکی دریافت داشتند. برای تجویز خوارکی دارو از سرنگ انسولینی استفاده شد. همه تجویزها عصر ساعت ۵ بعد از ظهر انجام شد و در نهایت در روز پایانی برای تهیه نمونه های خونی مورد نیاز، ابتدا حیوانات را با اتر به طور خفیف بیهوش کرده و آن گاه با شکافتن قفسه سینه و به کمک سرنگ ۵ میلی لیتری از قلب حیوانات خون گیری به عمل آمد. نمونه های خونی تهیه شده را در لوله های محتوی ماده ضدانعقاد EDTA ریخته و پس از سانتریفیوژ، پلاسمای مورد نیاز تهیه شد. نمونه های پلاسمای بدست آمده تا زمان سنجش های آنژیمی در دمای ۲۰- درجه سانتی گراد به صورت منجمد نگهداری شدند. این نمونه به منظور اندازه گیری هورمون های T_3 و T_4 و به آزمایشگاه منتقل و با روش های آزمایشگاهی، سطوح پلاسمایی هورمون های مذکور مشخص شد. داده های به دست آمده با استفاده از

جدول ۱: مقایسه اثر مقادیر مختلف مصرف خوارکی داروی زولپیدم بر میزان غلظت هورمون های T_3 ، T_4 و TSH در گروههای مورد آزمایش

میزان غلظت هورمون (IU/L)	گروه	
۴/۰۲±۰/۱۸	کنترل شاهد	تجربی ۱ (دوز حداقل: ۱۵۰ میلی گرم بر کیلوگرم)
۳/۶۳±۰/۳۳		تجربی ۲ (دوز متوسط: ۳۰۰ میلی گرم بر کیلوگرم)
۱/۵±۰/۰۴*		تجربی ۳ (دوز حداقل: ۴۵۰ میلی گرم بر کیلوگرم)
۱/۴۸±۰/۰۲*	TSH	تجربی ۱ (دوز حداقل: ۱۵۰ میلی گرم بر کیلوگرم)
۱/۳۷±۰/۰۳*		تجربی ۲ (دوز متوسط: ۳۰۰ میلی گرم بر کیلوگرم)
۲/۰۷±۰/۱۷		تجربی ۳ (دوز حداقل: ۴۵۰ میلی گرم بر کیلوگرم)
۱/۹۸±۰/۱۴		تجربی ۱ (دوز حداقل: ۱۵۰ میلی گرم بر کیلوگرم)
۱/۸۳±۰/۱۶*		تجربی ۲ (دوز متوسط: ۳۰۰ میلی گرم بر کیلوگرم)
۱/۴۷±۰/۰۲*	T_4	تجربی ۳ (دوز حداقل: ۴۵۰ میلی گرم بر کیلوگرم)
۱/۴۶±۰/۰۲*		تجربی ۱ (دوز حداقل: ۱۵۰ میلی گرم بر کیلوگرم)
۲/۰۷±۰/۱۷		تجربی ۲ (دوز متوسط: ۳۰۰ میلی گرم بر کیلوگرم)
۰/۱۶±۰/۰۲	T_3	تجربی ۳ (دوز حداقل: ۴۵۰ میلی گرم بر کیلوگرم)
۰/۱۶±۰/۰۲۲		تجربی ۱ (دوز حداقل: ۱۵۰ میلی گرم بر کیلوگرم)
۰/۱۹±۰/۰۲۳		تجربی ۲ (دوز متوسط: ۳۰۰ میلی گرم بر کیلوگرم)
۰/۱۷±۰/۰۲۱		تجربی ۳ (دوز حداقل: ۴۵۰ میلی گرم بر کیلوگرم)
۰/۱۸±۰/۰۲۰		تجربی ۱ (دوز حداقل: ۱۵۰ میلی گرم بر کیلوگرم)
۰/۱۶±۰/۰۰۲		تجربی ۲ (دوز متوسط: ۳۰۰ میلی گرم بر کیلوگرم)
۰/۱۶±۰/۰۰۲۲		تجربی ۳ (دوز حداقل: ۴۵۰ میلی گرم بر کیلوگرم)

* نشان دهنده اختلاف معنی دار در سطح ($P \leq 0.05$) با گروههای کنترل و شاهد است..

در پلاسمای خون می‌شود. تحقیقات نشان داده‌اند که زولپیدم از طریق افزایش ترشح انسولین، ورود گلوكز را به داخل سلول‌های بدن افزایش می‌دهد و بدین ترتیب متابولیسم گلوكز و تولید گرما در بدن افزایش می‌یابد که در نتیجه فعالیت هسته‌های هیپوталاموسی ترشح کننده TRH کاهش یافته و به دنبال آن ترشح هورمون TSH و هورمون‌های تیروئیدی نیز کاهش می‌یابند [۱۱ و ۲۸]. با توجه به اثرات داروهای ضداضطراب و افسردگی با خاصیت خواب‌آور بودن بر روی سیستم عصبی مرکزی برخی مطالعات به آزمون این فرضیه پرداخته‌اند که داروهای ضد افسردگی با اثرات مرکزی و تأثیر بر روی محور هورمونی هیپوталاموس-هیپوفیز-تیروئید باعث کاهش سطح سرمی هورمون‌های این محور هورمونی به ویژه T_4 می‌شوند [۲۹ و ۳۰]. آنژیم ۵-دیدنیاز تنظیم کننده مهم تولید هورمون-های تیروئیدی T_3 و T_4 می‌باشد [۳۱] و پیام رسان‌هایی عصبی استیل کولین، سروتونین، نوراپی‌نفرين، دوپامین و برخی از نوروبیتیدها از جمله سوماتوتستاتین، نوروتینیسن بر عملکرد محور هورمونی هیپوталاموس-هیپوفیز-تیروئید اثر می‌گذارند [۱۵ و ۳۱]. از آن جا که زولپیدم به ویژه در دوز بالا باعث اختلال عملکردی در مغز می‌شود [۱۵ و ۱۶]، لذا شاید بتوان گفت که ناهنجاری‌های عصبی-شیمیابی گوناگون مغز در عملکرد طبیعی محور هورمونی هیپوталاموس-هیپوفیز-تیروئید اختلال ایجاد کرده و باعث کاهش هورمون‌های TSH و T_4 می‌شوند. به ویژه این که سوماتوتستاتین باعث مهار آنژیم ۵-دیدنیاز می‌شود که به دنبال آن میزان هورمون‌های تیروئیدی در سرم خون کاهش می‌یابد [۳۱]. بر اساس تحقیقات انجام گرفته مشخص شده است که ادرار زیاد از بدن می‌شود [۱۲]. بنابر این کاهش هورمون‌های تیروئیدی احتمالاً از طریق دفع ادراری زیاد این هورمون‌ها و از طرف دیگر کاهش جذب ید به دلیل اسهال می‌باشد. واکنش‌های هیجانی مختلف ناشی از پرادراری و اسهال نیز بر بروند TRH و TSH تأثیر داشته و در نتیجه به طور غیرمستقیم بر ترشح هورمون‌های تیروئیدی موثر می‌باشد [۲۹ و ۳۰]. تحقیقات نشان داده‌اند که TRH نیز بر ترشح پرولاکتین اثر تحریکی و پرولاکتین نیز از طریق سازوکار بازخورد منفی ترشح TRH را مهار می‌کند [۳۲ و ۳۳]. لذا احتمالاً زولپیدم از طریق مهار ترشح دوپامین به عنوان مهم ترین عامل مهار کننده ترشح پرولاکتین متابولیسم T_3 و T_4 می‌شوند [۱۵]. از آن جا که زولپیدم نیز جزء داروهایی آگونیست گابا می‌باشد، لذا احتمالاً زولپیدم با افزایش متابولیسم هورمون‌های T_3 و T_4 باعث کاهش این هورمون‌ها می‌شود.

بحث و نتیجه گیری:

در این پژوهش اثر داروی زولپیدم بر میزان عملکرد محور هورمونی هیپوталاموس-هیپوفیز-تیروئید و سطوح پلاسمایی هورمون‌های محور مذکور روی 50 سرمشهای صحرایی نر بالغ بررسی شد. نتایج به دست آمده بیانگر آن بود که غلظت هورمون T_3 در گروه‌های تجربی نسبت به گروه کنترل اختلاف معنی‌داری ندارند، در حالی که غلظت هورمون‌های T_4 و TSH در گروه‌های تجربی نسبت به گروه کنترل کاهش معنی‌داری را نشان داد.

امروزه استفاده از داروهای ضد افسردگی و خواب‌آور برای درمان بسیاری از اختلال‌های عصبی و روانی کاربرد فراوانی پیدا کرده است. زولپیدم از دسته داروهای غیربنزودیازپینی با ساختار غیرمشابه با بنزودیازپین‌ها و با عملکرد شروع سریع است که از طریق مهار نورونی با واسطه گابا می‌تواند نقش آرامبخشی و خواب‌آور بودن خود را ایفا کند [۴]. با توجه به آن که در ناجیه تگمنتم شکمی و جسم سیاه که نورون‌های غنی از دوپامین وجود دارند تراکم بالایی از گیرنده‌های گابا وجود دارد، در صورت اتصال آگونیست به این گیرنده‌ها ترشح دوپامین کاهش و در نتیجه ترشح پرولاکتین افزایش می‌یابد [۱۷]. نتایج تحقیقات انجام شده نشان می‌دهد که مقدار ترشح پرولاکتین به دلیل مصرف زولپیدم افزایش می‌یابد و در اثر این افزایش، ترشح هورمون‌های TRH و TSH کاهش و متعاقباً ترشح T_4 نیز کاهش می‌یابد. این کاهش می‌تواند بر عملکرد محور هورمونی هیپوталاموس-هیپوفیز-تیروئید تأثیر داشته باشد [۱۳].

بر اساس نتایج تحقیقات مختلف مشخص شده است که داروهای ضد افسردگی و خواب‌آور باعث کاهش میزان ترشح هورمون تستوسترون می‌شوند [۲۵-۲۳]. با توجه به اثر مستقیم تستوسترون در تولید و تکثیر سلول‌ها و رشد غده تیروئید و تحریک ترشح هورمون‌های تیروئیدی از یک سو و همچنین با توجه به آن که بخشی از اثر هورمون، TRH هیپوталاموسی بر TSH هیپوفیزی از طریق تستوسترون میانجی‌گری می‌شود لذا احتمال دارد زولپیدم از طریق کاهش ترشح تستوسترون باعث کاهش عملکرد محور هورمونی هیپوталاموس-هیپوفیز-تیروئید شود [۲۷-۲۴].

با توجه به بررسی‌های انجام شده داروهایی مانند فنوباربیتال و کاربامازپین که آگونیست‌های گابا می‌باشند باعث افزایش متابولیسم T_3 و T_4 می‌شوند [۱۵]. از آن جا که زولپیدم نیز جزء داروهایی آگونیست گابا می‌باشد، لذا احتمالاً زولپیدم با افزایش متابولیسم هورمون‌های T_3 و T_4 باعث کاهش این هورمون‌ها

References:

1. Pagel JF, Bennett L, Parnes. Medications for the Treatment of Sleep Disorders: An Overview. Prim Care Companion J Clin Psychiatry 2001; 3(3): 118-125.
2. Lemmer B. The sleep-wake cycle and sleeping pills. Physiol Behav 2007; 90(2-3): 285-293.
3. Rajput V, Bromley SM. Chronic insomnia: a practical review. Am Fam Physician 1999; 60(5): 1431-1438; discussion 1441-1442.
4. Harrison TS, Keating GM. Zolpidem: A review of its use in the management of insomnia. J CNS Drugs 2005; 19: 65-89.
5. Terzano MG, Rossi M, Palomba V, Smerieri A, Parrino L. New drugs for insomnia: comparative tolerability of zopiclone, zolpidem and zaleplon. J Drug Safety 2003; 26(4): 261-82.
6. Drover D, Lemmens H, Naidu S, et al. Pharmacokinetics, pharmacodynamics, and relative pharmacokinetic/pharmacodynamic profiles of zaleplon and zolpidem. J Clinical Therapeutics 2000; 22(12): 1443-1461.
7. Berne RM, Levy MN. Principles of physiology. St. Louis, MO: Mosby; 1998: 910-948.
8. Drover DR. Comparative pharmacokinetics and pharmacodynamics of short-acting hypnotics: zaleplon, zolpidem and zopiclone. Clin Pharmacokinet 2004; 43(4): 227-38.
10. Von Moltke LL, Greenblatt DJ, Granda BW, et al. Zolpidem metabolism in vitro: responsible cytochromes, chemical inhibitors, and vivo correlations. Br J Clin Pharmacol 1999; 48(1): 89-94.
11. Holm Kristin J, Goa Karen L. Zolpidem: An Update of its pharmacology, therapeutic efficacy and tolerability in the treatment of insomnia. J Drugs 2000, 59(4): 865-889.
12. Nowell PD, Mazumdar S, Buysse DJ, et al. Benzodiazepines and zolpidem for chronic insomnia: A meta-analysis of treatment efficacy. J Sleep Res 1997; 26: 278: 2170-2177.
13. Muhammad Najjar. Zolpidem and Amnestic Sleep Related Eating Disorder. J Clin Sleep Med 2007; 3(6): 637-638.
14. Copinschi G, Akseki E, Moreno-Reyes R, et al. Effects of bedtime administration of zolpidem on circadian and sleep-related hormonal profiles in normal women. Sleep 1995; 18(6): 417-424.
15. Ahmed OM, El-Gareib AW, El-Bakry AM, et al. Thyroid hormones states and brain development interactions. Int J Dev Neurosci 2008; 26(2): 147-209.
16. De Groot LJ, Jameson JL. Endocrinology. 3rd ed. Philadelphia: W. B. Saunders; 1995: 507-513, 2307-2327.
17. Sreenan S, Caro JF, Refetoff S. Thyroid dysfunction is not associated with alterations in serum leptin levels. Thyroid 1997; 7(3): 407-409.
18. Guyton AC. Textbook of medical physiology. 8th ed. Philadelphia: W. B. Saunders; 1991: 835-848.
19. Bruel-Jungerman E, Davis S, Laroche S. Brain plasticity mechanisms and memory: a party of four. Neuroscientist 2007; 13(5): 492-505.
20. Zhang L, Blomgren K, Kuhn HG, et al. Effects of postnatal thyroid hormone deficiency on neurogenesis in the juvenile and adult rat. Neurobiol Dis 2009; 34(2): 366-74.
21. Patton HD, Fuchs AF, Hille B, Scher AM. Textbook of physiology. 21th ed. Philadelphia: W. B. Saunders; 1989.
22. Ajayi OB, Odutuga A. Effect of low-zinc status and essential fatty acid deficiency of activities of aspartate aminotransferase and alanine amino transferase in liver and serum of albino rats. J Nahrung 2004; 48(2): 88-90.
23. Wilson JD, Foster DW, Kronenberg HM, et al. William's textbook of endocrinology. 9th ed. Philadelphia: W. B. Saunders; 1998: 209-212.
24. Ganong WF. Review of medical physiology. 16th ed. New York: McGraw-Hill; 1993: 424-456.
25. Pekary AE, Knoble M. Testosterone regulates the secretion of thyrotropin releasing hormone (TRH) and TRH precursor in the rat hypothalamic-pituitary axis. J Endocrinol 1990; 125(2): 263-270.
26. Sieghart W. Structure and pharmacology of Y-aminobutyric acidA receptor subtypes. J Pharmacological Reviews. 1995; 47: 181-234.
27. Farbota L, Hofmann C, Oslapas R, et al. Sex hormone modulation of serum TSH levels. Surgery 1987; 102(6): 1081-1087.
28. Harold A Harper. Review of physiological chemistry. 17th ed. California:Lange Med Publ ; 1979.
29. Holm KJ, Goa KL. Zolpidem: an update of its pharmacology, therapeutic efficacy and tolerability in the treatment of insomnia. Drugs 2000; 59(4): 865-889.
30. Gaskill CL, Burton SA, Gelens HC, et al. Changes in serum thyroxine and thyroid-stimulating hormone concentrations in epileptic dogs receiving phenobarbital for one year. J Vet Pharmacol Ther 2000; 23(4): 243-249.
31. Isojärvi JI, Turkka J, Pakarinen AJ, et al. Thyroid function in men taking carbamazepine, oxcarbazepine, or valproate for epilepsy. Epilepsia 2001; 42(7): 930-4.
32. Lisboa PC, Oliveira KJ, Cabanelas A, et al. Acute cold exposure, leptin, and somatostatin analog (octreotide) modulate thyroid 5'-deiodinase activity. Am J Physiol Endocrinol Metab 2003; 284(6): E1172-6.
33. Neil JD, Wasserman P, Knobil and Neill's Physiology of Reproduction. Vol. 1. 3rd ed. London: Elsevier Acad Press; 2006: 1703-1726.
34. Melmed Sh, Conn M. Endocrinology: basic and clinical principles. 2nd ed. Totowa, New Jersey: Humana Press; 2005: 197-210

The effects of zolpidem medicine on thyroid plasmic hormones of T₃, T₄ and TSH in male mature rats

Hosseini E^{*1}, Khatamsaz S², Goodarzi A²

Received: 11/14/2010

Revised: 01/04/2011

Accepted: 04/09/2011

1. Dept. of Biology, Science and Research Branch, Islamic Azad University, Fars, Marvdasht, Iran
2. Dept. of Biology, Islamic Azad University, Kazeroon Branch, Kazeroon, Iran

Journal of Jahrom University of Medical Sciences Vol. 9No . 1 Spring 2010

Abstract

Introduction:

Zolpidem drugs, as a GABA agonist, is one of the antidepressant and hypnotic drugs. Based on the results of the studies, excessive amounts of this drug could affect the amount of normal endocrine activity and its metabolic activities. Hence, there was an attempt in this study to measure the levels of hormonal axis hypothalamus – pituitary – thyroid hormone plasma in adult male rats.

Material and Methods:

In this research, 50 male mature rats with the weight of 200±10 grams were enrolled as the experiment, witness and control groups. The experimental group was divided into 3 subgroups and 150, 300 and 450 ml per kg of zolpidem was administered orally for 21 days. 0.2 ml distilled water was given to the witness group, but the control group did not receive anything. At the end of 21 days, blood sample was taken from the heart ventral areas and the density of the hormones of T₃, T₄ and TSH were measured using Eliza method and the commercial kits. The results were evaluated using independent T-test.

Results:

According to the results of this study, the density of T₃ hormones in the experiment group did not show any meaningful differences with the control group, while the density of T4 and TSH hormones showed a meaningful decrease in the experiment and control groups ($P<0.05$).

Conclusion:

The results obtained from this study showed that zolpidem affects the hypothalamus, pituitary and also thyroid glands. According to the results of the research conducted, there is a possibility that zolpidem has this effect through an increase in prolactin exudation, leading to TRH exudation and decrease in TSH and thyroid hormones.

Keywords: Zolpidem, Thyroxine, Triiodothyronine

* Corresponding author, Email: ebrahim.hossini@yahoo.com